

Kratkoročni izvori finansiranja u funkciji finansijskog menadžmenta

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Fakultet za uslužni biznis, Sremska Kamenica

Sadržaj:

Uvod.....	2
1. Bankarski kreditni poslovi.....	2
1.1. Kreditna linija.....	2
1.2. Revolving kredit.....	3
2. Ukalkulisane obaveze.....	4
3. Dobavljači.....	5
4. Faktoring.....	6
5. Forfeting.....	7
Zaključak.....	8
Literatura.....	9

UVOD

Kratkoročni izvori finansiranja su od velikog značaja za poslovanje preduzeća, za trajnu egzistenciju preduzeća. Oni predstavljaju novčane obaveze preduzeća koje će za plaćanje dospeti za manje od godine ili do godine. Kratkoročni izvori finansiranja koriste se za nabavku obrtnih sredstava u obliku gotovine, kratkoročnih hartija od vrednosti, zaliha, potraživanje od kupaca. Veći deo tih obaveza u toku redovnog poslovanja nastaje spontano, a ostatak se javlja kao ugovoreni kratkoročni izvori finansiranja. Spontane kratkoročne obaveze se javljaju kao neosigurani dug. U spontane izvore spadaju dobavljači i ukalkulisane obaveze na teret troškova poslovanja.

U razvijenijim tržišnim privredama kratkoročne kredite obezbeđuju komercijalne banke i oni predstavljaju osnovni oblik ugovorenih kratkoročnih izvora finansiranja. Banke najčešće koriste dva oblika efikasnog kratkoročnog finansiranja privrede: kreditne linije ili revolving(obnavljajuće) kredite.

Ciljna funkcija banke, kada govorimo o kreditima, je postizanje prihvatljive stope povraćaja na plasirana sredstva kao i minimizacija kreditnog rizika. Da bi ostvarile svoje ciljeve, banke vrše kreditnu analizu pri čemu imaju u vidu postojeću privrednu i finansijsku strukturu procenjene potrebe privrede za kreditnim resursima kao i sopstveni nivo kreditnog potencijala.

1. BANKARSKI KREDITNI POSLOVI

1.1. Kreditna linija

Kreditne linije predstavljaju ugovor između privrednog preduzeća i komercijalne banke kojim se utvrđuje iznos kratkoročnih finansijskih sredstava koje će banka staviti na raspolaganje preduzeću. Koriste se od strane debitora radi pokrivanja sezonskih potreba preduzeća. To je dakle ugovor o aranžmanu kratkoročnog finansiranja tekućih potreba preduzeća kojim se definiše godišnji obim raspoloživog kredita debitoru, automatsko korišćenje sredstava u okviru ugovorenog limita, automatski povraćaj korišćenih sredstava i kamatno opterećenje samo za iznos neto zaduženja. Ovaj ugovor ne označava garantovan kredit već samo nagoveštaj da će banka ukoliko bude imala dovoljno sredstava omogućiti preduzeću da ga koristi do određenog limita. Ugovor o kreditu se sklapa obično za period od godinu dana.

Kreditna linija je veoma interesantna za komercijalne banke jer nema potrebe da se ispituje kreditna sposobnost preduzeća svaki put kad to preduzeće traži kredit. Za dobijanje kreditne linije preduzeće banci mora dostaviti određena dokumenta: plan gotovine, planirani bilans stanja i uspeha i poslednje finansijske izveštaje. Banke dalje ispituju da li je kreditna linija zaista potrebna tom preduzeću kao i da li je to preduzeće sposobno da plaća dug po dogovorenim uslovima. Da bi se odobrila kreditna linija banka vodi računa o poslovnoj perfomansi i finansijskoj stabilnosti debitora. Prednost kreditnih linija je to što su troškovi servisiranja kredita smanjeni zbog jednostavne procedure ugovaranja i korišćenja sredstava kao i nižeg kamatnog opterećenja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com